

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: μια περίοδος να κοιτάξουμε μέσα μας η Μεγάλη Τεσσαρακοστή

[gallery]

Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στον Ιερό Ναό της Παναγίας πάντων θλιβομένων η χαρά τέλεσε στις 29 Φεβρουαρίου 2012 ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Σεβασμιώτατος κήρυξε το θείο λόγο όπου επικέντρωσε το ενδιαφέρον του στη μετάνοια.

Αφού επεξήγησε τι σημαίνει η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων ο Ιεράρχης πέρασε στο κεντρικό θέμα της ομιλίας του.

«Μπήκαμε στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή και καθ' όλη τη διάρκεια της νηστείας σε κάθε ακολουθία θα ακούμε μέσα στην ευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου αυτά: «Κύριε Βασιλεύ, δώρησαι μοι του οράν τα εμά πταίσματα, και μη κατακρίνεις τον αφελφόν μου». Διατί είναι ανάγκη να βλέπουμε τα δικά μας πταίσματα; Φαινομενικά είναι πιο εύκολα να ζούμε χωρίς να βλέπουμε τις πτώσεις και τις ελλείψεις μας, άλλωστε η συνειδητοποίησή τους μας προκαλεί θλίψεις, ανησυχίες, απορίες, ανικανοποίηση, ενώ ολόκληρος σύγχρονος κόσμος και ολόκληρος σύγχρονος πολιτισμός μας θέλουν να είμαστε πλήρως ευχαριστημένοι με τον εαυτό μας και να ζούμε έτσι ώστε οι επιθυμίες μας κατά το δυνατόν να εκπληρώνονται.

Μήπως είναι πιο εύκολο να ζούμε χωρίς να προσέχουμε τις αμαρτίες μας; Άλλωστε πολλοί είναι εκείνοι, όσοι ζούν έτσι και αφού βρεθούν στην εξομολόγηση ούτε καν ιδέα δεν έχουν για το τι να πούνε, διότι είναι βέβαιοι για την αναμαρτησία τους, το δίκαιό τους, τη καλοσύνη τους και ότι κάνουν ο, τι μπορούν. Και όμως καταφεύγουμε επανειλημμένως σε αυτή την προσευχή στον Θεό κατά τη διάρκεια κάθε ημέρας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, διότι αντιλαμβανόμαστε ότι είναι ανάγκη να βλέπουμε τις αμαρτίες μας για να βαδίζουμε στην οδό προς τη Βασιλεία των Ουρανών και να ακολουθούμε μια όντως πνευματική χριστιανική ζωή» είπε χαρακτηριστικά.

Πολύ περισσότερα το να βλέπει κανείς τις αμαρτίες τους συνιστά μόνο την αρχή της πορείας. Οι αμαρτίες είναι αρρώστια. Υπάρχουν άνθρωποι, όσοι προτιμούν να μην προσέχουν τις αρρώστιές τους, αλλά ξέρουμε καλά ότι χωρίς την ορθή διάγνωση αποκλείεται η κατάλληλη θεραπευτική αγωγή.

Ο άνθρωπος ποτέ δε βλέπει πλήρως τις αμαρτίες τους, διότι τον λυπάται ο Κύριος. Οι πατέρες λέγουν ότι εάν βλέπαμε όλα τα αμαρτήματά μας όπως είναι, θα τρομάζαμε λόγω πλήθους αυτών και θα πέφταμε σε απογνώση. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος διατί ο Θεός μας ανοίγει τους οφθαλμούς μας για βλέπουμε μόνο μερικές από τις πτώσεις μας και μάλιστα εν μέρει. Με τη διάρκεια προσευχή στον Θεό και την τακτική εξομολόγηση ο Κύριος μας οδηγεί στην οδό της αυτογνωσίας και βοηθά στην εκρίζωση των ατελειών μας μια μια.

Διερχόμενοι την οδό της Μεγάλης Τεσσαρακοστής πρέπει να σκεφτόμαστε ιδιαίτερα για τις αμαρτίες μας και όχι των άλλων ανθρώπων, όπως συνήθως γίνεται σε όσους εξομολογούνται, οι οποίοι ερχόμενοι στον ιερέα αρχίζουν να εξαγορεύουν τις ελλείψεις των πλησίων τους. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή μας βοηθά να κοιτάξουμε μέσα στα βάθη της ιδικής μας ψυχής, να τρομάξουμε το πλήθος των αμαρτιών μας αλλά συνάμα να μην απελπιζόμαστε, αντιλαμβανόμενοι ότι όπου υπάρχει αρρώστια, υπάρχει και ιατρός και η θεραπευτική αγωγή. Όπου υπάρχει αμαρτία υπάρχει και φάρμακο, δηλαδή μετάνοια και η Θεία Μετάλειψη, η οποία θεραπεύει τον άνθρωπο από κάθε αμαρτωλή αδυναμία και κάθε αρρώστια.

«Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι περίοδος μετάνοιας. Ο Κύριος κάθε χρόνο μας δίδει αυτές τις ημέρες για να κοιτάξουμε κυρίως μέσα μας και να στραφούμε στον Παντοκράτορα προσευχόμενοι για να μας παράσχει βοήθεια στην πνευματική μας ζωή και για να βλέπουμε τις αμαρτίες μας, τις αδυναμίες μας και τις αρρώστιές μας, ώστε να αναζητήσουμε ιατρό και θεραπεία, ώστε να παρακαλέουμε τον Ίδιο τον Κύριο να είναι δικός μας Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων. Αμήν».